

ВЫХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАЩІ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

1

розглядимо наперед цей другий аргументів. На чому д-р Баран опирає своє твердження про "природну жіночу неадисциплінованість" — невідомо. Мабуть на власних психологічних студіях, бо диференціальна психологія, яка розсаджує різниці між мужеською і жіночою психікою, не вказала жоді, що неадисциплінованість є природною рисою жіночого характеру. Але чи тако ставлення справи свідчить про об'єктивність критика? Чи воно відповідало злочинним методам? А може треба зазначити цей аргумент про природну жіночу неадисциплінованість до арсеналу т. зв. „мужеського а пріорі“, яке дозволяє деяким мужчинам вважити безоглядно в свою річність, бистроумність, автономність і вважати себе янішими,

розумінням, доскональними від жінок, а жінок приписувати цю або іншу хвилю — залежно від обставин і потреб, як знайому невідомо з "природою" і "призначенням"? На всякий випадок з цього роду закладами серйозно полемізувати не можна.

Поважніше представляється справа з другою категорією закладів, із закладами суспільного характеру, що спричинили невдоволення — на думку автора — апеліда виборчого іспиту жінок. На перший план висувається передовсім питання про малу підготовку жіноцтва до політичного життя. Припустимо, що цей заклад відповідало дієвості. Від об'єктивного інформатора і такого політика можна було ждати не лиш ствердження факту, але також висвітлення справи відповідальності. Кого винувати на невідповідність жіноцтва до політичного життя? Замість ударитися в груди і сказати: „Наша вина“ — д-р Баран конструує цей заклад так, що він іде виключно на рахунок самого жіноцтва. А хто ж несе відповідальність за занедбання освітлюючої праці над жіночими масами, як не провідники нашого національного й політичного життя зовнішньої і внутрішньої доби? Хто не хотів розуміти значіння патріотичного жіноцтва для розвитку нації? Хто не хотів бачити, яку вагу має свідоме жіноцтво на загрозених національно землях? Школу зробили всі часті керівники за кількадесять літ організаційної праці для освітлення жіночих мас? Нічого — або майже нічого! Вони не лиш злегковажили й вичерпували всі своїх політичних рахунків цей могутній чинник, яким для національного відродження є свідоме жіноцтво, але ще й бувало кидали колоди під ноги тим, які голосили в нас гасла громадянської рівноправності жінок. Чи маю тут пригадувати, як наші офіційні „державні мужі“ зустрічали діяльність покійної Кобринської, або яке було становище загалу наших політиків до жіночих прав і жіночої праці аж до останніх часів? І треба було аж розписання виборів до громадських рад, щоб д-р Баран і його однодумці переконалися, що голос жінок важить сьогодні нарівні з мужським! А всеж таки від суспільних діячів можна було домогтися, щоб алакали собі справу з розвоєних тенденцій, себто з того, що жіночий рух є вислідом природного господарського й духового розвитку суспільності та що цей розвиток із залізною послідовністю вимагає щораз більшого притягнення жінок до громадського життя. При оцінці вартості жіноцтва як політичного чинника тверезий політик повинен був

брати під увагу не лиш його арістотелів у даний момент, але передовсім усі потенційні можливості, себто всі безмежні сили, які дімають у нутрі наших жіночих мас, чого найкращим доказом є саме громадські вибори.

Колиб підготовку жіночих мас до політичного життя мірити лиш сумою праці, вложеною в цьому напрямі, то без сумніву правда була б по боці д-ра Барана: ця підготовка була б „за мала“, або просто — недостатня. Але й тоді не виповало б д-рові Баранові підносити цей заклад — хіба в формі самообвинувачення.

Та на щастя так не є. Наше жіноцтво придбало громадянське вироблення іншим шляхом: у твердій школі життя. Всесвітня війна, національний армія, політичні процеси — ось етапи вишколу українського жіноцтва. В останніх роках багато в цьому напрямі зробила організаційна праця „Союзу Українок“. Наше жіноцтво дало в останньому десятилітті вже досить незбитих доказів своєї арістотелів і почуття громадянської відповідальності. Воно виносило й виносить на собі — нарівні з мужською частиною населення — всі удари народного лихоліття, воно записало в своїй хроніці кровавими буквами всі терпіння фізичні й моральні — аж до мученицької смерті включно.

Лише в цей спосіб можна висвітлити це — на перший погляд неарістотелів — явище, що наше жіноцтво, яке стояло досі осторонь політичного життя, здало так добре виборчий іспит. А що іспит випав зовсім вдоволяючо, про це свідчать факти, які розглянемо в другій статті.

Мілена Рудницька.

Пам'ятайте, що всі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10. І. пов. на щадничу книжечку ч. 7810.

З наших наукових досягнень.

Свято української пісні в пам'ять М. Максимовича. — Новий будинок для історичної Секції УАН. — Наміри акад. Грушевського. — Привітання на з'їзді галицьких природників і лікарів. — Сільсько-господарська Академія в Києві (Допов. із Києва).

У вівторок дня 2. серпня н. р. відбулася широка нарада Історичної Секції Української Академії Наук під головуванням акад. Мих. Грушевського. Ухвалено на ній святкувати ювілей століття видання пісень Максимовича (1827 р.) в дні 2. жов-

тня. Буде це свято української пісні. Рішено запрохати до участі галицькі наукові та культурні товариства і їх представників. Було би бажано, щоб кілька галицьких учених виступило з рефератами, яким було би присвячено окреме засідання комісії Західної України дня 5-го або 6-го жовтня н. р.

Засідання Історичної Секції відбувалося в невичайно святковому настрою, бо ком. нар. освіти Микола Скрипник перевів на пленумі народних комісарів ухвалу, що будинок при вул. Корольова ч. 35. переходить під управу Академії з виключним призначенням для потреб Історичної Секції. В цей спосіб дається змога поширити працю акад. Грушевському, що стоїть на чолі секції. Призначення будинку Історичній Секції є рівнож актом призначення для наукової творчої праці й невідомого провідника і всіх її співробітників.

В новім будинку акад. Грушевський задумує примістити всі установи наукові, що стоять під його проводом, а окрім того утворити музей, факхову бібліотеку і галерею олійних портретів українських істориків у найширшому значінні. Увійдуть сюди також портрети Степана Качали, Ізидора Шарановича, д-ра Ом. Огоновського й д-ра Івана Франка.

Оскільки в нас не було друковане привітання, вислане на з'їзд галицьких природників та медиків у дні 5. і 6. червня, подаю його для відомості широким колом: „Ми, зібрані на зборах комісії дослідження історії Західної України, Історичної Секції Української Академії Наук (бувшого Українського Наукового Товариства в Києві), вислухавши повідомлення про з'їзд природників і медиків Західної України, що має відбутися в цих днях в почутті братерської єдності нашого єдиного і нерозривного національного життя, засилаємо наш щирий привіт і поодороження всім вам, науковим і культурним робітникам Західної України, зібраним на з'їзді й природників і лікарів. Ми бажаво янайкращих успіхів вашій науковій праці і вашого наукового осередка, коло которого ви гуртуєтесь, нашої старшої, хоч і безпритульної Західно-Української Академії Наук, другої в ранзі, але старшої віком і заслугами. І ми хочемо засвідчити при цій нагоді, що ніякі політичні межі не можуть порушити спільного нашого життя і праці. І ми, громадяни Української Республіки, переживаво разом з вами всі ваші болі, турботи й надії“. — Голова Секції: М. Грушевський, заст. голови: В. Щербина, члени президії: О. Гермай-зе, Федір Савченко, С. Глушке, М.

Билевича), „шипкинського орла“, який про війну 1877—78 р. написав цікаві спомины.

Таким чином у тія боротьбі, в якій брали участь і південні славяне — болгари, серби, чорногорці а також і добровольці інших славянських народностей і румуни, війни, яка закінчилася визволенням балканських славян, брав фактично безпосередню і активну участь і наш український народ. Навіть серед видатних полководців було чимало українців і білорусів. Так напр., відоме ім'я командира знаменитого в ту війну 14 дивізії, що під страшним турецьким вогнем перешла через Дунай — ген. М. І. Драгомира, по походженню українця з Чернігівської губернії.

Отже не лише кістками російськими, але і українськими усіяні придунайські поля, яри, яруги і перевали балканських гір, і спогад про це — про праліту українську кров за діло визволення балканських славян зобов'язує нас морально.

Але для нас, спогад про ці історичні події має ще окреме значіння. Має значіння вже тому, що кров, яка була пролита і нашим народом за діло визволення балканських славян повелібно порушує в пам'яті наших і спогади про ті історичні наші зв'язки з південними слав'янами, які занесені на віки в перші сторінки нашого старовинного літопису.

Карачінівський, П. Гаятківський, Д. Крапів, П. Четанський, О. Павлич, П. Нечипоренко, К. Савченко, К. Антипович, Ів. Шитківський (для підпису печатки), Київ 2. VI. 1927. р.

З осеню буде отворена Сільсько-Господарська Академія у Києві (з Голосів). Статут її вже затверджений Наркомосом і радою комісарів. Головою організаційної комісії Академії є проф. С. Весоловський. Окремий великий будинок в українському стилі вже побудований, а для запроєктовано побудувати ще в цьому році. Для Академії призначено 1.300 десятин землі з давніх монастирських земель. Це є наукова та навчальна інституція. Наукову діяльність мають провадити такі науково-дослідні інститути: 1) водного господарства, 2) економії та організації сільського господарства, 3) біології, ембріології та фізіології рослин, 4) зоології, анатомії та фізіології тварин, 5) зоотехнії, 6) хліборобства, 7) інтенсивних культур, 8) сільсько-господ. механіки, 9) сільсько-господарської технології, 10) землекористування і впорядкування землі, 11) геофізики, 12) лісового господарства, 13) фізикоматематичних наук у приложанні до біології та фізіології, 14) ветеринарії. Начальні факультети будуть такі: 1) організації сільського господарства, 2) лісовий, 3) зоотехнічний, 4) інженірно-агрономічний, 5) ветеринарний, 6) агропедологічний відділ. Більшість з цих інститутів та факультетів уже існують. Запрошення на кафедри мають дістати також галицькі вчені інженіри.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це народи фортеця, це певний захист в добі лихоліття!

За океаном.

Поміч старому краю.

Американські українські газети переповнені закликами й покликаннями з Галичини від різних установ, головних читальних, кооператив і Народних Домів, що звертаються до своїх односельчан чи краєчужинців з проханням допомогти їм збудувати власну хату. Таких покликань безліч, а з подяк за одержані жертви їх виказу видно, що американська українська еміграція відгукується дійсно швидко й живо на певні потреби Рідного Краю. З власної обсервації знаємо, що є у нас деякі місцевості, які збудування власного не раз дуже гарного і просторого дому заважають виключно нашим американським землякам. Цю жертволюбність океанських українців і їх поміч своїм оди-сельчанам у старім краю слід піднести

Давні наші зв'язки з південними слав'янами і зокрема з Болгарією, як і з Візантією, — це ті сторінки нашого минулого, від котрих в анатичній мірі, можна сказати, починається наша історія, зокрема, вже доби християнської.

Впливи на Русь-Україну тої християнської культури, як відомо, пішли в анатичній мірі через Болгарію, яка вже раніш, за сто років перелі нами, прийняла християнську віру від Візантії, зв'язавши з нею тією своєю історією і домі.

Як відомо з історії, болгарський князь Борис-Михайл вже у другій половині IX в. прийняв християнство, а за ним почала в Болгарії зростати і розвиватися і християнська славянська культура.

В Болгарії з того часу починає розвиватися старовинно-болгарська письменність. Дехто з дослідників висловлює гадку, що самий янакий славянський азбуки первоучитель славянськими св. Кирилом і Методієм засновувався власиво на мові болгари. Болгарської мови. Вже тоді в Болгарії починають з'являтися старославянські пам'ятки письменності писані тою мовою, яка відома під назвою мови церковно-славянської і яка аж до цього часу лишилась мовою пращавної церкви.

(Продовження буде.)

Р. Ляшенко.

Визволення балканських славян і Україна.

З приводу 50-их роковин війни 1877—1878 рр.

Для 26. квітня н. р. сповнилося рівно п'ятдесят років з дня розпочаття війни 1877—78 рр. за визволення балканських славян — тої війни, яка відома в історії під назвою русько-турецької 1877—78 р.

Боротьба ця за визволення балканських славян почалася шляхом офіційного оголошення війни Туреччині з боку Росії після того, як відпала всяка надія на погодження справ на Балкані чисто дипломатичним шляхом.

На крок оголошення війни Туреччині, російський уряд у значній мірі посувала суспільна опінія. Вже довші в 1875 р. Боснії і Герцеговині притягло до балканських подій увагу цілого суспільства, а факт оголошення в 1876 р. війни Туреччині Сербії та Чорногорії викликав уже глибоке співчуття до балканських славян у шому-ж суспільстві, що виявлялося між іншим у відході на театр військових подій багатьох добровольців.

Співчуття на самі історії війни

1877—1878 р. ми тут не будемо: всі перипетії її відомі нам добре.

Ми лише вважаємо за необхідне нагадати, що хоча в тія боротьбі головну офіційну участь брала Росія, як держава, але у склад російського війська, що в квітні 1877 р. рушило за Дунай, входили воики, які належали й до всіх тих численних народів, що населяли б. російську імперію. І серед цих народів одну із найпомітніших по чисельності частин у війську складала якраз українці, коли взяти під увагу процентне відношення українського населення до загальної кількості населення б. Росії. Навіть більш того: кому як кому, а в масі війська властиво українцям довелось одним із перших вийти якнайбільше із кривавої часті тої боротьби, коли агадаємо, що етнографічно-українські території, доходили на півдні до Чорного моря і межували з Румунією. Отже і перші амобілізовані військові корпуси, які, по оголошенні війни рушили за Дунай в більшості складалися із мобілізованих у тих округах українців-воиків.

Ми не будемо вже спинятися і на тому, що війна ця викликала глибоке співчуття до балканських славян і серед української молоді, із кот якої в ряди війська по чисто ідейних міркуваннях вступило чимало добровольців. Серед останніх із українського громадянства загальнозвідомим є ім'я М. К. Садовського (То-

трибуну собі псевдонім Бистрий. Тому, що не дуже на світі надійшли, він вибрав собі професію лікаря-ворожбитів і селянам давав ради як дістати мужа. Опинові при неможі міститься сьвіта, жаб, ні і зопів, він закінчив любові, який має вимірює до дітини у набранні диких. Але любові не приходило так само, як добродій склад паритиш організації: книги про зорю магію, жіноче волосся, еротичні фотодграфії, широкі листування. Цикл-Бистрий давав натанім ради на все, тільки там не в силі був передбачити візантійські чортів. Також в околицях Вильні прешували другого такого спеціаліста від людських слабощів, Елесавета, який є англійським Бернштайном і лічить усіх на все в веселу ціну. Арептотанний виправдується, що він утік із Тарнопа, перед жидками, які хотіли його вбити за те, що прийняв християнство. Бернштайн змінив віру, але не змінив способів заробітку.

— **Передісторична згадка.** Пишуть там: У Кокошицьких, біля Грималова, селянин Каско Мазур внорав плутом на долі каміньні гроб з двома кістками: одні в скарбний погреб, другий у лежачий. При них знайдено камінь сокири і пещерну камінь кулю. Гроби були із каміньних плит у формі чотирикутника. Нахилившись, де знаменні плити цієї передісторичної пам'ятки, все те побачи і понині.

— **Бандитизм.** Над Збручем, в околицях жидівського повіту, появилася смілива банда бандитів, які ограбили ділянку Корн-Берга в Колині. По селах вартують нічні сторожі, а поліція перешукує сусідні ліси. Одного бандита заповили, але він зараз же на другий день утік із поліційної станції в Калагарівці.

— **Катастрофи.** В італ. місті Безаліно самохід упав до ріки; 1 убитий, 8 ранених. — У Каліфорнії, у місті Сакраменто, згорів міський театр. — Небагато бракувало до катастрофи на залізничній шляху перед Чортковом, де велика кількість каміньня загроздила шляху безпосередньо перед приїздом поїзду. — У Будапешті загорілась дерев'яна вулиця від горючої смоли. — Між Новим Санчом і Кришчешом шалала буря, яка пониніш чимало доміла і пиль. — Біля Шегедина грим заваляла хату і вбила усіх селянську родину. — На лінії Бистрога-Нім ударилась два поїзди; 4 особи вбиті, 13 ранених.

— **Воздушні королі.** Америк. летун Шелге з Детройт має намір вибратись в другий Брокер довікола світа. Хочє поїти рекорд і 22.000 миль перелетіти в 28 днів. — Одні з найкращих франц. летунів Пібо забився біля Версалю. — Форд вперше в житті їхав літаком з Ліндберга, який кермував. — В м. Оокланд, у Каліфорнії, зорганізували воздушні перегони на зразок лондонських "дербі": від Франціско до Говолію. Переможець відстане 35.000 дол. Поїде 12 літаків, на одному летуна Мілфред Доран.

— **Конгрес сьоністів.** У Базаїл починається 30. і м. 15-ий світовий конгрес сьоністів. буде це на-пів ювілейний зїзд, а огляду на місце, тому, що в тамтишнім міській касині 30 літ тому оснували світову сьоністичну організацію. Конгрес триватиме 2 тижні; вже тепер є зголошення 2000 делегатів і 200 представників прес. Сильно заступилися в Америкі. За весь час конгресу виходитиме спеціальний часопис у 10.000 примірників. Одну із численних прикрас цього зїзду має бути величавий образ Пліхоського, на якому змальовано відчуження гебрийського університету в Єрусалимі.

— **Новий винахід Елісона.** Елісон зробив новий винахід, правда не загально людської вагності, а чималої ваги для Зауч. Церкв. Америка дістає більшу часту своєю кавчука з британської імперії. З 380.000 тонн жувитих там минулого року, біл пром. англійського походження. Елісон від трьох літ робив досвід на новім роді дерева, ним виплеканого, з якого добуваю гуму. Тепер він повідомляє своїх земляків, що леванком попливуть рослина, яка видаватиме у великій кількості кавчуку.

— **Жінки присяжними суддями.** М-ство справедливості у Варшаві приготувало проект реформи судівництва, а іншим його поділом. Земські суди стануть судами присяжних, складеними на половину з фаховців, на половину із звичайних громадян. Жінки матимуть теж право бути присяжними суддями.

— **З жіночих рекордів.** У німецькій селі Чан Гала, жінка вуглевого робітника Германа вродила четверо дітей, двох хлопців і двох дівчат. Один хлопчик помер, троє живі. Вони має вже восьмеро дітей.

— **Оригінальний пам'ятник.** Центральна організація америк. окультистів, т. зв. спиритуалістична церква, рішила вбудувати на передмісті Нью-Йорку пам'ятник двома жінкам Фокс, які на думку цієї вірувочної громади були першими безсумнісними спиритуалістичними медіумами. Першим, що дав жертву на цей пам'ятник 500 дол., є англійський письменник Конан Дойл, який спіритист.

— **Наслідки слави.** Ліндберг, який вважав своєю лєтви в Європі став полковником, мільонером і найславнішою людиною в Америкі — буде призначений припинити свою тріумфальну подорож по американських містах. Коли він приїде до Детройт, 17-го міста з черги, він мусів витратити з такими тисячами людей і бра-

ти таку лєтви участь у різних бенкетах, що його нервову систему поважно надірвано. А до 23. жовтня жде на нього ще 30 таких міст! Тому він мусить прікритись свого пропагандного лету і підлітись.

— **Літературний куток.** Японська пен-дзю, що потурає всім проявам літератури та мистецтва і вивчає велику толеранцію заборонила грати комедії Мольєра. Причина — в поглядах на завдання театру. Японці вважають, що метою театру виконувати молоді у чесності на громадян і державного свідомістю. Мольєр не надається на виконання, бо висмілює авторитет родичів, стовпів на боці молоді, глумлює з еманципаций жіноцтва, дозволяє непукувати службі із своїх халобавців. — Ко-нан Дойл видав останню — як уривок — збірку оповідей про Шерлока Гольмса "Шафа з книжками Шерлока Гольмса". — Шапалін друкує спомини "Сторінки мого життя" в париських журналах "Ревю де Пари". — Франц. письменник Жорж Дюамель, що іздані нещадно до СРСР, друкує свої спомини з подорожі. — Про летуна Нежжесер, що згинув трагічно під час пробі перелету через океан, вийшла книжка споминів про його життя помере пригод. франц. письменника Жака Мортана. — Габрієль д'Анжуні підготував велике видання своїх збірних творів державним коштом; воно матиме кількадеся томів; Анжуні обіймає собі половину з них написати наново, переробити або написати вперше.

— **Ріжні рекорди.** Управа телефонів у Долиній Австрії навела для своїх передплатників таку вигоду: хто хоче, того телефонна централь може будити щодня в бажаній годині. — У Люгані помер редактор журналу "Виховання" швейцарський учитель Ріццо в 95 р. життя, який працював у школі 63 роки. — Англіський плавач майор Лисковий, який не має одної ноги, пробував переплисти Ла Манш. — Віденська преса стверджує факт, що годуби, які від довших літ гніздилися під дахами Палати Справедливості, на кілька днів перед її пожежою перенеслися громадою на парламент. Бул би це приклад неімовірно чутливого інстинкту, який передбачує події незалежні від природи, а від людської волі. — Америк. летун Грей побив до теперішні рекорди лету на висоту. Німецькі летуни Сурінг і Берсон знялись у 1901 р. на 10.800 м., француз Калісо на 12.442 м., а Грей ще вище: на 12.827. Летів він бальною. — На однім данським острові відкрили корову, яка на протязі року давала більш 47 кіл молока денно. — Там же інших 8 коров, які дають пересічно 24,4 кіло молока.

— **Країна, де парює жінка.** В Азербейджані, у сакатальській округі, відкрили племя, де жінка займає вишнє, найвище становище. Є це останок племені аварів, які усе середовища грали чималу роль в історії Європи і якийсь час запанували над усією південнокавказькою смугою. У половині 9-го стол. це племя шевало з історичної арени і його останки скрилися на Кавказі. Т. зв. матрирхат, родичний устрій, де головною є жінка, яка працює на всю родину і нею завдає, це спадщина доби первісної культури. Племен з таким устроєм адляється нині в світі вже нема. Коли Колумб відкрив Америку то там серед індіанських племен цей устрій вигирав. Ще Ліннінстон і Стендлей найшли сліди матрирхату в центральній Африці. Тому відкрите племя в Азербейджані, складене з 150 хат, має для соціологів чимале значіння.

— **Світова асячина.** В Індії, у провінції Ханіті та Ліварес 50.000 мешканців озброєних збунтувалось проти державних військ, які їх розбили. — Югославський король Олександр має зїхатись у Мюнхен з болгарським Борисом для порозуміння в державних справах. — У Софії арештували двох заступників бурнштра за хабарі — У Будапешті помер визначний мадлярський маляр Микола Валаш. — Віденський адвокат, автор численних соціологічних творів, д-р Гаргас, призначений доцентом національ. економії в унів. в Амстердамі. — Гагський трибунал розбирав справу секвестру франц. пароплаву "Льотос". — У Лондоні відчинив король офіційно нову головну вулицю, Ріджент-стріт, основно перероблену, яку називають "першою вулицею в Європі". — У жовтні в Будапешті 10-ий міжнародний конгрес зоологів. — У Будапешті стравкує кілька канальців тисяч робітників. — Франц. военний міністр заявив, що починає будувати твердині на місцевих кордоні. — Одні румунський деннікар стріла до буви. грецького короля Юрія II, який влітав до Бухаресту; стріли не влучили. — Якесь московка з Кубані стріла в рад. посольстві у Парижі до портjera, маючи намір убити когось у урядовця. — У Нью-Йоркському музею мистецтв поклали на 20 тисяч доларів мініатюру з XVII в. — Релігійна війна в Мексикі коштувала за рік 8000 людських жертв і 15.000 ранених. — На Чехословаччині біля Геркава помер власник цирку Карло Клодський в 64 р. життя, відомий як один із найбільших аматорів вірніт.

Всі українські діти до української школи! Хто минає свою рідну школу і посилає дитину до чужої школи, — той зор-гог своєї дитини і української нації!

Поірі

Книжка і часопис необхідна для всіх радних українців

20. серпня ц.р. вийде друком книжка д-ра Степана Барана

„Галицький закон громадський з 1866 р.“

з усіми пізнішими змінами і додатком про закон і нову урядовання державних, адміністративних і самоуправних властей. Кожен радний українців має обов'язок зазнатися з громадськими законами, бо інакше не буде міг в раді боронити прав своїх громади і свого народу. — Рівночесью з днем 5. вересня ц.р. виходитиме двотижневик: „Громадська Самоуправа“ під редакцією Володимира Целевича.

Цей часопис буде присвячений правам громадської господарки і громадської політики. Ціна книжки д-ра Степана Барана: 1 прим. 120 зол., при заочній переписці 135 зол., при порученні 165 зол.; 5 прим. 620 зол.; 10 прим. 1080 зол. за послідовним річню 720 зол., підрічню 360 зол. — ціна поодинокого примірника 30 сот.

Замовляти книжку і 2-тижневик: Видавництво „Громадська Самоуправа“, Львів, вул. Коцюбинськ. ч. 1 а, гроші висилати на адресу проф. Амброз Березовського, вул. Коцюбинськ. ч. 1 а.

Дописи.

ПЕРЕГІНСЬКО. (Що з господарки в мітрополітичних добрах). Хто буває на літній в Пилипті, той вертає відтак домі з вартішими за кожним разом спостереженнями, але й тим прихильними спогадами про відносини, які встановилися в місцевих мітрополітичних добрах. Осередним місцем творення тих досить широких вже знаних нині відносин є жидівсько-польська оселя в Осмолоді, а в ній — управитель лісів. Зупинимся покищо дуже побижно на деяких проявах лише службового поступовання, а вже матимемо картину, яку нехай оцінить само громадянство, бо неж добра українського мітрополітичного престолу. Управитель, про якого тут мова, видно, не дуже то й оглядається на мітрополіти ані на головного адміністратора дїбр, бо не знаючи на увазі щодо свого поступовання. Йде вперто й безоглядно по лінії своєї неопортности. Дійшло вже до того, що навіть і працюючи там при уладженні лісів інженери примушені відповідати йому „товариським обмінанням“. В його способі адміністрування теж не краще. Побережники можуть розпоряджатися навіть його служницями, як побережники має невідкладне заняття в лісі. Совісна служба не то що не має найменшого признавання, але напакі — такого чоловіка ждуть не раз неабиякі неприємности, що дуже часто має місце, аж до загроз втрати служби включно. Ріжні інтриги — це буденні засоби воювочої кар'єри, а буває й таке, що навіть поліція бере когось зі службовців під нагляд... Не дивлячись, що гідність службовця дїбр сильно підірвана і встояти їй не легко. На цих сухих даних перевеємо, а як повернемо ще до цієї справи, тоді вглубимося в факти, не згадуючи й потрібних імен.

Громадянин.

ОПОВІСТКИ.

Новий Український Театр дир. П. Карбінювичча.

Б о л і в і і:
15.VIII. Запорожський скарб.
16.VIII. Вихрост.
17.VIII. Циганка Аза.
18.VIII. Ой, не ходи Грицю.
20.VIII. Діти Агаспера.
21.VIII. Запорожець за Дунаєм.

З нагоди весілля п. Миколи Алесюк-кенича з п. Анною Склепковичаною в 10-морянах, аложено на інвалідів УГА 25 зол. — Управа УКТОНІ. 214 1—1

Однорічний курс жіночого краєвезтва та шиття білія з рамени Патронату при Самоураднім Виділі подібно як в минулому році так само й в слідувочім уряджус Ігуменаті СС. Васильянок при вул. Поточного 95, починаючи від половини вересня 1927. Звертається увагу, що абсолютники курсу дістають дипломи, які уповноважують їх до отворення самостійної робітні білизнерства, а по відбутті дволітній практиці й робітні жіночого краєвезтва. Якщо зголоситься відповідне число абсолютенток І. курсу, буде отворений вищий курс (II. курс) жіночого краєвезтва з важністю одволітної практики. Письменні зголошення просять скласти в Ігуменаті; точніші відомости та умови подасться зголошенням з початком вересня. 213 1—2

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ.

8 ЗОЛ. коштує годинник анкер швейцарський у Мандля, вул. Коперника 14. 1738 14—?

УЧЕНИКІВ або учениці приймає на мешкання вдова по священику. Кімната гарна, здоровий харч. Р. Левшица, Львів, Кентинського ч. 58. 1 пов. 175 2—3

ІНТЕЛІГЕНТНА самітна жінка, середніх літ зі священичої родини, глядає місця до лєтви до дому або подібного. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Срефана“. 215 1—2

ПРИМУ липших учеників на мешкання. Гвоздикова, Личаків 15. II. 216 1—2

ПРИМУ на мешкання учениці(нів). Зголошення від 20. серпня. Кирилонів, Хвиановської 11/І. 217 1—2

Новісти

Поірі

ПРИМУ на мешкання одну паночку. Коблянська, Виспільського 34. 218 1—3

КОСІВ Пенсіонат п. Лукашевської поручає на літній і осінній сезон соняшні покої, пещорядний харч. Зголошення: Євгенія Лукашевська, Косів. 220 1—4

ГОДИНИКИ прецедійні на продаж дешеве продає Юліан Демарський-Бес Розмазневський Львів, Готель Жоржа, Академічна 2. Біжуетів, також срібло власного виробу. — Догідан, умови. 110 а 5—7

СЕМІНАРИСТКА по матурі пошукують лекції найрадше на селі у священика, з виділових клас, першої гімназії, естетично перший і другий рік семінара. Зголошення слати: Парохіяльний уряд. Полоніх великий пч. Галичини. 188 2—3

НА ПРОДАЖ українська друкарня і повного копіїсєю. Зголошення: Стан Копач, Рава Руска. 197 4—1

ПОШУКУЄТЬСЯ інструктора до малої сільської дуетної оркестри. Платня після умови. Зголошення приймає до 20. VIII. п. р. Кооператива „Український Театр“ Руска 18. 209 2—2

ГОДИНИК Ваш буде найліпше на правлений в найбільшій годинничарській робітні Івана Зельтенрайха Львів, Маріївська пл. 5. — 3 провінції пошимо репараций присилати поштою. — Старомодні дамські годинники перероблюємо на ручні. 3 61 11—1

ШУКАЮ лекції у Львові або на провінції з гімназійних (головно англійських. Спеціальність: німецьке, грека, латина, математика. Кілька клас в одній році. Уч. англ., франц., стенографії. Поведу хор чи кооперативу. Ласкаві зголошення з умовинами до Адміністрації під „Практика — успіх“. 206 2—2

ОГЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає

Спеціаліст недуг лєтнів, серія і жолудж

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

164 Переселення Рентгеніом II—2

Лікарсько-дентистичне Заведення

д-ра Симона Раппапорта

Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/II.

Плюмбування й ашивання зубів без болю. Штучні зуби в каучуку і золоті на американську систему. Пациєнти з провінції полагоджються в найкоротшому часі. П. Т. урядовцям і студентам значна знижка. 198 Полекші в сплатах. 4—6

ДЕНТИСТ

В. ЛЬОКЕР в Станіславові

вул. Собіського 14.

Спеціальність: білі корони, штучні зуби без піднебіння, містки без корон і білені зуби. — Приступні ціни — догідні умови. 15 35—47

Конкурс

на управителя а): гімназій „Рідної Школи“ у Дрогобичі, Львові, Станіславові Тернополі; б) семінарії „Рідної Школи“ у Коломиї, Стрию, Львові (дівоча) з речинцем виношення зголошення до 22. серпня 1927 від. Рефлектуються в першій мірі на відповідних емеритів або існуючих учителів, що є на етаті „Рідної Школи“. Зголошення й документи засилати на адресу: Головна Управа „Рідної Школи“, Львів, Ринок ч. 10. 200 3—3

Конкурс.

на управителя української Торговельної Школи у Львові. Першесте мають відповідно кваліфіковані емерити, або тікададати, що перейшли виключно на „Рідної Школи“. Письменні документи зголошення приймає до 22. серпня 1927 від. Головна Управа „Рідної Школи“ Львів, Ринок ч. 10. 211 2—3